

מה שידוע, ויותר מזה מצוהר בתוס' ע"ז (כ"ז ע"א) ד"ה ברופא וכו' דמומחה לעולם נאמן אף בדבר שאינו מוטל עליו, רק כל שאומר בדבר שמחשק בו נאמן.

וגם בדבר הכחשת יום המיתה, לדעתי אין חשש, חדא דהקבלת יעקב להגאון מליסא כתב דהירושלמי רק במעידין חור כדי דיבור מיידי, וגם דכס' נתיבות לשבח להגאון בעל הפלחה ז"ל על אברהם מסיק דכס' י"ז לפסוק כהמחזר (אברהם ע"ז) י"ז סעיף ט"ו) וכן דקו"ל כ"ש בן אלעזר סנהדרין (ל"א ע"א) דבשתי כתי עדים כ"ע מודי דחייב מנה עכ"פ, דכת אחת אומרת אמת, אף דכת אחת לב"ש נחלק עדותן והוי כחקירות, מ"מ בשתי כתי עדים אמרינן דחייב מנה עכ"פ, דאחת מהם אומרת אמת כמ"ש שם הב"ש (ס"ק כ"ה) ונמצא אחד קרוב או פסול לא אמרינן בזה, ובפרט בעגולה דאינו פוסל נמצא אחד מהם קרוב או פסול.

ובתשרי מודע בשערים ח"א סי' י"ג אות ט' כתב דהירושלמי לשיטתו דכוכר דגם בעדות נשים אמרינן נמצא אחד

קרוב או פסול וכו' יעו"ש, וגם בתשרי הרי"ם ז"ל אברהם ע"ז סי' ד' כתב דכוונת הירושלמי מודי ר"י ור"ש בעדים היינו בעדים כשרים, מטעם נמצא אחד קרוב או פסול, והנזכר הוסיף מדילי תיבות שלא תנשא מה שאין כתוב כלל בירושלמי, ויש לי בזה להאריך הרבה ואין צי כח.

וגם איני מצין דנ"ל אין כאן הכחשת תרי ותרי, דכרי אותם הכותבים צפינקם הגמיוע והקצרנים היו כותבים רק ע"פ עדות הכאניעאר, וכבר ידוע קבלת הרמב"ן בזה, ובעת טעו בדברי הסאניעאר באופן דהאשכ טאצט בזה בעריש הנ"ל אשת שלמה ילארד ממחניכס מותרת לכל גבר אם כ"ת יסכים וישנו צ"ד של שלשה ויתירוב.

בקונטרסו עיינתי ועברתי בין כתרי אמדותיו ודבריו הועצו בעיני כי לתכלית יחקר.

והגני ידידו,

יואב יהושע חו"פ קינצק

סימן פג

בענין הנ"ל

ראש מכבר, אף דהתם איתחזק איסורא, אך הטעם דכוכר כאן שיירות מלויות.

וגם חוץ מזה אני מסופק, דנ"ל הוה כמו שדר במקום הזה, כיון שנפלט ונחלה והציאוכו למקום זה וכאן נעשה מסוכן אין לנו לחשוב מה שדר במקום אחר, כי צודאי מה במקום שנעשה מסוכן.

מה שכתבתי ללרף מטעם אומן כונתי היה כי המעיין בתשרי מהר"ם לוצלין דהיכא שאין כוונתו לא להעיד ולא להחיר, דינו כמסלית, וה"ל בשאלת האנשים המשרתים בשפיטעאלל אין כוונתם לא להעיד ולא להחיר, ואין לי פנאי לחפש ולציין הסימן במהר"ם לוצלין ב) כי אני בעל יסורים גדול ל"ע ד' ירפאני במהרה, וגם בגופו שלם חשבתי שאמרו כן להאשכ שחטיין בגופו אם תכירנו, אך מש"כ ללרף סימן אלצט עקום בזה הדין עם כבודו.

והגני ידידו דוש"ת,

יואב יהושע חו"פ קינצק

מהראוי שלא לעכב בשירותא דהאי איתתא.

הנ"ל

המכחישים זה את זה גם בהכחשה בין מה לנהרג בטלה העדות ע"כ (ובביאור הגר"א כתב שזה תלמיד טועה של הרא"ש כתב ע"ש).

א) ע"י לקמן סי' פ"ד מש"כ הגהמ"ח זצ"ל מדברי המבי"ט והשב יעקב ומש"כ שם בס"ד בהערה ד' ע"ש.

ב) כנראה הכוונה למש"כ בשו"ת מהר"ם מלובלין סי' ז' ע"ש היטב.

כבוד ידידי הרב הגדול חריף ובקי בחדרי תורה החסיד מוה"ר מרדכי יהודא נ"י האבד"ק סוכאטשין.

מכתב כבודו קבלתי ואשר תפס עלי דהרמב"ן והגמון"י לא תחירו מטעם כאן נמצא רק אם היה דר במקום הזה ובגט כשנמצא במקום הכתיבה, מש"כ צ"ד שהוא ממקום אחר, אף שידעין ממכתבו שכתב לאשתו שהיה נמצא שמה בשפיטעאלל בזה לא אמרינן כאן נמצא א), אבל אין בזה כדי תפיסה והלדק אתי, דדוקא בשיירות מלויות כמבואר שם ברמב"ן ובגמון"י להדיא, אבל באין שיירות מלויות כמו צ"ד בשפיטעאלל אף שאינו דר במקום זה אמרינן כאן נמצא כמבואר צ"ח שהוא צ"ש (אברהם ע"ז) סי' י"ז ס"ק ל"א), והקבלת יעקב להגאון מליסא ז"ל כתב דהעיקר כהצ"ח, וגם בסעיף י"ח כתב הקבלת יעקב דכל שידוע שהיה הבעל במקום סכנה במקום הכוא לא חיישין לאחר ואמרינן כאן נמצא וכו' (ודוקא בים שהרבה נעצעים ישנם בים), וכש"כ כאן שידעין שזה הנמצא היה שמו שלמה ילארד, ובתוס' חולין (ל"ה ע"ז ד"ה אסיק וכו') מתירין היכא דלא איתחזק אלא חד וכו' דריטב"א שם, ולא חיישין שמה היה מונח שם

ד) ר"ל דהנה בטור אבהע"ז סי' י"ז מביא מתשו' הרא"ש כלל ג"א אות ז': אם שנים מעידים שמת, אפי' יש הבחשה בדבריהם נושאים את אשתו כיון ששניהם מעידים שמת והביא כן מהמשנה דיבמות קי"ז ע"ב ע"ש בב"י וב"ח ובמחבר סעיף ט' ובח"מ ס"ק י"ט ובב"ש ס"ק כ"ה. אך הנוב"י מהדור"ק אבהע"ז סי' מ"ו והגר"א אבהע"ז סי' י"ז אות מ' הקשו מהירושלמי פט"ו דיבמות ה"ה דמפורש דדוקא בצרות או בהכחשה בין מה לנהרג אמרינן דתנשא, אבל בעדים